

אמנות

מעניין מה נמרוד היה אומר על זה

"כגען" היא תערוכה קבועית העוסקת בהבטחה וכיישון בהקשר של הארץ המובלעת, שנוגה לא רקאים // דניאלה הורבini

ומיינטנים, המדריך, הפרסום וביקור עם תעשיית הבידור והמויקה. התמורות שפחתה והיכלון קיימת גם אצל אנה יסידר, המציג צילום שחרולבן בן חסיטה, בהשפעת העפליה, עלייה וגירה, פעולות מאבק וקוקה הטעתה תחת מענה ערל, או אילן גנווית לילן; וכן שני מיצבים וויריים של פלישה ומזרע מי, מיצבים של איזוזאות, חורה ואובדן תקוות. יוניל (Yonil) מביא לשוחה רשותים, בהם שרטוט של אריה, אילן

התערוכה מתייחסת להבטחה, לאותו פוטנציאל וכישלון המימוש שלו, ומביאה את פרשנות האמנות להבטחה ולכישלון

"ג'ור ארייה יהודה" הרובץ בכל כובדו על עיר, אילן יוזליס בירת מלמלת יהודה מצידה המזרחי. אקט היכרשו והתהוו האדרונות מתחזקם בעברה שלצידה, שבנה נראת מכש שומם ומשטה תחתיו גיבוב וכואה יפו, בשאותיהם השם "תל אב" כבר מורות, מוחקות. והיחסות של האמן עליה רקובה שלגנית יתכן.

קשה להבין כיצד העברות של יעקב משינויים שבוצעה בקשר של תערוכה שכותרתה "כגען". לעומת העברות האחרות, הציגים של משינוי רואים אוטומטיים להקשר לא קשורם למוקם. יתרון מדורור כאן בברור מה הקשר להוויות של אמן ישראלי, קשה לדעת. על עברתו הוויריאו של רועי נציג, המצליח ביחסו של בירור, משעשעת ומתרידה כאחד, אפשר לדרב שעות.

אבל כל זה שארכובן אין ייחודה בסופו של דבר. טוב להסתנק בהמלצת לדראות אותה ביל הכהן מראש. "כגען" היא תערוכה סובית, חיננית, מעניינת וללאת אידיה. והוא לא לאי כרך לימות הקיין החמים אך משב הרוח וברדיות העציר שהצליו האוצרות עדי גורה ויעל קורן לשדר מפה עלי חסר והותאה לאקלים.

התערוכה "כגען" מוצגת
בגלריה ברוורמן, עד 19.8

נ. סופ פור. צ. טילס מורייאו של רועי נציג

הכנות מסוף שנות השלושים של המאה ה-20. התנועה הבוגרת שפה לעצב ולקרם ורבות עברית חדשה ישנה שתורה מוחבת לתהבותה העמים הבוגרים שחיו כאן באך' השני לפני הספרה, ושוחנה להוות השאנגון ערך צודרים לקרה. הארץ המבוסת טמונה בהובת הכתה, בניגוד לפסלו של פופק, הוא גודל, מילטש וביגל נימורים מושלמים. רון סימן מבז' שלושה רישומים גודלים ומוסתרים של דמיות עזות מסבה. הקישור לטולון אליו מתבקש. יונן אפק מציג שלושה פסליהם באותה התמנות מצירית בעלת פני קרמיס ומורקבי, הוגהדים על גבי מדפי לבנים. הם שעויים מחומרitis שנראים כאילן נלקחו מתקופת הבוגרות (הכגען). המששש מבן שלולותם מובן מול הבנטה לגליה, עשויש ברוחו של אבן חול נובי, עלייו משוטט בנד ציר לידי מייליט. ולמעשה פרודיה על הפסל "נמרוד" של צ'אק ונציג, אחד היצירות החשובות בתולדות האמנות הישראלית. הירושלמי, המזהה עם תרבות הפופ כוים והוא מזוהה עם תרבות התקופה בכל התקופה היו מי שהתפתחו לה. ראשון אוריתית וקיה למראה. אפשר

קוראים כתובים
דניאלה הורבini
אלמת ואמנית
ביקרה בגלריה ברוורמן

טוב, או ככל יודים למלعلا. חפטני לגליה ייחב את הטור. אל דאגה, נליי בסוד. היא נעלה בחדר עם מגן. למען האמת חכון החטפה והה מאוד קפוני, ומתשך שבע לא אבלתי. שתיית המן קופה שחורה ועיינתי סיגוריות בשושרת כי כבה צויה מברקה מנמות להתחל, לאם דאגת לא לשון 24 שעות לפניה בתיבת מילים אל, כדי שהכל ייצא אונטנס לגומי. ככה לא תשים לב שלגיה שביה שי' ושותה פננו ושאנגי בכל לא מבקשת אמונו. הנה והמחול - בקירות ממנת רצינית ראשונה שליל התערוכה הקבועית "כגען" בליה ברוורמן: נשנכנסתי לחיל הגלריה והשתי בקורסות נעימה. התערוכה במכב' ראשון אוריתית וקיה למראה. אפשר